

Bet. o. Lovf. ang. Forandr. i L. 6. April 1855.

for, men at alle derom indkomne Ansøgninger bevilges, saa at Enhver, der vil offere 65 Ore til et Stempelmærke, kan erholde en saadan Rentebevilling, og at disse Bevillinger i de senere Aar ere udslebte i meget stort Antal. Hertil maa Flertallet bemærke, at, uanset den Ministeren ved Lov af 6te April 1855 givne Bemyndigelse til at udslebe Bevillinger til at svare højere Rente end 4 pSt., er dog den Dag idag den lovbundne Rentefod 4 pSt., og hvad der svares derudover, er en Undtagelse fra den lovhjemlede Regel, saa at enhver Ansøgning om at svare højere Rente er en Paamindeelse baade for Laantager og særlig for Laangiver om, at dette er en Undtagelse fra Lovreglen. En saadan Paamindeelse har neppe været eller vil blive uden al Betydning, og den har i hvert Fald bidraget til at fastholde i den almindelige Bevidsthed, at Lovens Rente er 4 pSt. Vi tro, at denne Bevidsthed har været væsentlig medvirkende til, at Renten af de Laan, der have fundet Sted mellem Mand og Mand, hidtil i Almindelighed ikke har været højere end 4 pSt. trods den, navnlig i de senere Aar, lette Afgang til at erhverve Bevilling til at svare en højere Rente af Prioritetslaan; men bliver det ved Lovsillet Enhver frit for at tage en Rente af indtil 6 pSt., da vil Bevidstheden om de traditionelle, lovbestemte 4 pSt. snart udviskes, og for Følgerne heraf nære vi ikke ringe Betænkelighed. Det er vel neppe for dristig en Slutning at antage, at Fideikommissetiere og deslige Kapitalister, der hidtil have sømmet sig ved at være Undtagelser fra Lovgivningen og derfor ladet sig nøie med 4 pSt., herefter ville tage højere Renter. Da der allerede af flere af de offentlige eller under offentligt Tilsyn staaende Midler svares $4\frac{1}{2}$ pSt. Rente, er det vel sandsynligt, at Undtagelsen ogsaa her inden søie Tid vil blive Reglen, al den Stund der ikke synes at være skjellig Grund til at stille slige Pengemidler ugunstigere end Privates. Vil man her indvende, at Penge er en Vare, hvorpaa Prisen stiger og falder efter Tilbud og Efterspørgsel, og at det derfor ikke vil faae praktisk Betydning, om den lovbundne Rentefod bliver 6 pSt., da maa vi, idet vi indrømme, at dette vel kan have sin Rigtighed paa visse Steder og for visse Laans Bedkommende, gjøre opmærksom paa, dels at det ikke gaar an uden videre at overføre Forholdene fra andre Stater til os, da vort Land hovedsagelig er et agerdyrkende Land, hvor Befiddelsen er delt paa forholdsvis mange selvstændige Beboere, som behøve mindre Laan, og dels, at Renten af Laan i faste Eiendomme ikke saaledes varierer som Renten af Laan af løse Penge. Til Bevis for Rigtigheden heraf behøve vi kun at henvise til, at ligesaa lidt som Renten af Laan i faste Eiendomme gif synderlig op i de paaefnappede Tider, vi havde for 2 à 3 Aar siden, ligesaa lidt er Renten gaaet væsentlig ned det sidste Aarstid, hvor det har været meget rigelig med Penge.

Mindretallet (Rosen) kan ikke erkjende, at den Frygt, som Flertallet nærer, at Renten af Laan i faste Eiendomme vil stige som Følge af den foreslaaede Foranstaltning, er begrundet. Den nu gjældende Bestemmelse, at der skal søges Bevilling, naar der skal svares højere Rente end 4 pSt., afholder formentlig Ingen fra at aflutte et saadant Laan, naar dette forøvrigt er i hans Interesse.

Derimod anser Mindretallet det for ønskeligt, ikke alene for Administrationen, men ogsaa saavel for Laangiveren som for Laantageren, at den nu foreskrevne med Uleilighed og Omkostninger forbundne tomme Formalitet bortfalder, og indstiller derfor Lovforslaget til Vedtagelse.

Til Udvalget er der henvist følgende Andragender, ialt forsynede med 8,623 Underskrifter, nemlig:

fra 2,170 Beboere paa Langeland (indbragt den 13de Januar 1881 af Folkethingsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds, Brandes);

— 951 Beboere af Fyn (indbragt den 18de Januar 1881 af Folkethingsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds, Berg);

— 185 Beboere i Jordløse og Haastrup Sogne i Fyn (indbragt den 22de Januar 1881 af Folkethingsmanden for Svendborg Amts 5te Valgkreds, Høgsbro);

— 50 Beboere af Langeland (indbragt den 24de Januar 1881 af Folkethingsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds, Brandes);

— 236 Beboere af Thurs (indbragt den 1ste Februar 1881 af Folkethingsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds, Tang).

— 45 Beboere af Fyn (indbragt den 5te Marts 1881 af Folkethingsmanden for Svendborg Amts 2den Valgkreds, Stenbæk);

— 128 Beboere af Gudberg Sogn i Fyn (indbragt den 7de Marts 1881 af Folkethingsmanden for Svendborg Amts 4de Valgkreds, M. Pedersen);

— 24 Beboere fra Gudme i Fyn (indbragt den 9de Marts 1881 af Folkethingsmanden for Svendborg Amts 2den Valgkreds, Stenbæk);

— 3,395 Beboere fra 12 Sogne i Svendborg Amts 2den, fra 11 i 3die og fra 9 i 4de Valgkreds (indbragt den 11te Marts 1881 af Folkethingsmanden for Svendborg Amts 4de Valgkreds, M. Pedersen);